

MOHAI V. LAJOS

A Hádész-kötet verseiből

MINDENNAPOK AZ ELVESZÍTETT VÁROSBAN
(Hádész városában 1)

Szanaszét futó utcasor,
fejek a hamuesőben –
házakból száműzött falak
titkai elmerülőben.

Körben rönkök ágaskodnak,
kihült földből kinőtt csonkok,
tetőkön véres sár bugyog,
cafatok, rothadó rostok.

Madártetemből tollcsomók
fészkek halotti őrhelyén –
fölbomlott testből mállik ki
kriptafalakon a penész –

Megindul kőtömb és bádog,
égi nyiladékok nyílnak,
poshadt felhőrétegekből
világtalan szemek sírnak.

Törnek a hegyek csipkái,
csontvázakra férges lelnek,
Pilinszky alvó szögei
Hádész városában telelnek.

Kertem elakadt szívverés,
kocsonyás húsa gyommező –
fojtó párában gomolyog
tővisbozót és rózsató.

Avarban csonka lábnyomok,
egy cseréptál maradványa –
lyukas szemfedőt gombolyít
a görbe utcácskák háta.

Varjak gyászkoszorúja fönt
az összelapított égen.
Temetni jönnek a varjak,
árnyuk üt át a sötétben.

Az elveszített városban
sírkövek nyomtalan éje.
Jégtáblákból fölgőzölög
a koporsófák emléke.

AZ ELÚZÓTT HATÁR
(*Hádész városában, 2*)

Szemünknél elúzótt határ
a Hidegház sarkainál
bűnrészes minden pillanat
szikláról kő, ahogy hasad
szétrepeszt palát, érceket
combok gömbjében életet
pernye kavargat véren át
körmök tépik az éjszakát

mindenünk részekre szakad
csipkednek ólomdarabok
nem fáradnak holtunkig ők
a gyász szalagját kitűzők
a Hidegház sarkainál
a Föld mélyén vonuló ár
hajlása, fekete sodra
Poklot a Fönttel összefonta

FÖLDALATTI GYÖNGYSOR, TÖRÖTT
(Hádész városában, 3)

tetők csonkja, átvérzett heg,
hideg porcelán-homlokzat –
penészzöld vadsóska-sövény,
dér, szomorúfűz-mozdulat

felhőbóják közt opál-ég,
lomb árnyéka, rebbenő árny,
pléhtetőn szennyes zsákhuzat,
gipszből mintázott galambszárny

facsoport, bozót-hajfonat,
kiégett fű, süppedt rögök,
deszkák, eltördelt boltozat,
földalatti gyöngysor, törött –

